

Sygn. akt II W 513/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 września 2022 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Wojciech Langer**

Protokolant: Katarzyna Szczygieł

przy udziale oskarżyciela publicznego J. H.

po rozpoznaniu w dniu 26 września 2022 roku

sprawy **H. G.**

syna K. i K. z domu W.

urodzonego (...) w N.

oskarżonego o to, że:

w N., jako podatnik podatku dochodowego od osób fizycznych, podatku należnego za 2020 rok, dla którego termin płatności przypadał 30 kwietnia 2021 roku uporczywie nie wpłacał na rachunek organu podatkowego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w N., a kwota niewpłaconego w terminie podatku wyniosła 2.812.042,92 złotych, czym naruszył obowiązek określony w art. 45 ust. 4 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych,

tj. o wykroczenie z art. 57 § 1 kks

uniewinnia oskarżonego H. G. od zarzuczonego mu aktem oskarżenia czynu, a kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II W 513/22

UZASADNIENIE

wyroku z 26 września 2022r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

H. G., mimo upływu 30 kwietnia 2021r., nie wpłacił należnego za 2020r. podatku dochodowego od osób fizycznych – w kwocie 2.812.042,92 zł – na rachunek organu podatkowego Naczelnika Urzędu Skarbowego w N.. Po tej dacie Urząd Skarbowy w N. przysłał ponaglenie, na które H. G. zareagował wpłatą części należnego podatku, ostatecznie cała kwota podatku została wpłacona do jesienia 2021r.

Dowody:

Wyjaśnienia H. G.: k. 6;

H. G. przyznał się do niewpłacenia podatku w terminie, wyjaśnił, że doszło do tego w czasie pandemii, zatrudnia on parę tysięcy ludzi, opóźnienie w zapłacie podatku było spowodowane kłopotami na rynku, podatek ostatecznie

został zapłacony jesienią 2021r., było to płacone w częściach, dodał przy tym, że miesiąc po terminie było ponaglenie z Urzędu Skarbowego, po którym sukcesywnie dokonywał wpłat (k. 6, 36).

Sąd dał wiarę relacji obwinionego. Nie kwestionował on faktu opóźnienia i wysokości podatku. Wyjaśnił przy tym, że dokonał wpłaty całości podatku do jesieni 2021r., czego zaś nie kwestionował oskarżyciel publiczny Naczelnik Urzędu Skarbowego w N.. Dlatego też wyjaśnienia H. G. zostały wykorzystane przy dokonywaniu ustaleń faktycznych.

Sąd zważył co następuje.

H. G. został obwiniony o to, że w N., jako podatnik podatku dochodowego od osób fizycznych, podatku należnego za 2020 rok, dla którego termin płatności przypadał 30 kwietnia 2021 roku uporczywie nie wpłacał na rachunek organu podatkowego – Naczelnika Urzędu Skarbowego w N., a kwota niewpłaconego w terminie podatku wynosiła 2.812.042,92 zł, czym naruszył obowiązek określony w art. 45 ust. 4 ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych, to jest o wykroczenia skarbowe z art. 57 § 1 kks.

Wymieniony przepis penalizuje zachowanie podatnika, który uporczywie nie wpłaca w terminie podatku. Jak słusznie zauważa się w doktrynie „prawnokarnie relewantne jest jednak nie każde zachowanie mające kwalifikację niewpłacenia, ale tylko takie, które posiada kwalifikację uporczywego. Wykroczenie to przynależy do grupy czynów zabronionych wymagających powtarzalności, którego penalizacja wchodzi w grę dopiero wówczas, gdy powtarza się ono wielokrotnie” (G. Łabuda, Komentarz do art. 57 kks, LEX). Zachowanie takie ma być uporczywe, a więc musi charakteryzować się umyślnością. Uporczywość jest koniecznym znamieniem tego czynu zabronionego. „Na zaistnienie znamienia uporczywego niewpłacania podatku w terminie, będącego warunkiem odpowiedzialności za wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 k.k.s., może wskazywać zarówno cykliczność zachowań podatnika, polegająca na umyślnym niestosowaniu się do wymogu terminowego płacenia podatku, jak i jednorazowe, ale długotrwałe zaniechanie przez niego uregulowania podatku płaconego jednorazowo, mające miejsce już po terminie płatności tego podatku, a więc gdy ma on uregulować go już jako zaległość podatkową, jeżeli zachowanie to wskazuje, że zamiarem podatnika w momencie upływu terminu płatności podatku było uporczywe jego niewpłacenie, a więc odsunięcie uregulowania tego podatku na dłuższy okres” (postanowienie Sądu Najwyższego z 28 listopada 2013r., I KZP 11/13).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, stwierdzić należy, że samo niewpłacenie w terminie przez H. G. należnego podatku dochodowego – co jest okolicznością bezsporną – nie rodzi jego odpowiedzialności wykroczeniowej. Do tej bowiem konieczne jest udowodnienie przez oskarżyciela publicznego, że zachowanie takie było uporczywe. Takich dowodów oskarżyciel nie przedłożył. W toku przewodu sądowego ustalono zaś, że obwiniony po ponagleniu go przez organ podatkowy wpłacił część należnego podatku, całość została zaś zapłacona do jesieni 2021r., a więc w okresie 6 miesięcy od terminu. Takie zachowanie H. G. wskazuje, że nie działał on uporczywie. Ponadto niewpłacenie podatku dochodowego w terminie było zachowaniem jednorazowym. Tym samym w czynie obwinionego brak jest koniecznych znamion czynu zabronionego jako wykroczenia. Dlatego też Sąd uniewinnił H. G. i kosztami obciążył Skarb Państwa.